

תורה

שיחות, אגרות ויומנים בעניני דיומא

גליון 1 (לב)

יו"ל לחיזוק ההתקשרות לכ"ק אדמו"ר זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע

ועש"ק פ' אמור, ה'תשע"ד

מאה ושנים עשר שנה להולדת כ"ק אדמו"ר
יוצא לאור עלידי

התלמידים השלוחים
ישיבות תומכיי"תמ"מ ליובאוויטש באה"ק

לתגובות, הערות והארות:
gktoim@gmail.com

ב"ה

יומן מיום כ"ח ניסן ה'תנש"א

נכתב ע"י א' התמימים ומתפרסם בזה לראשונה

יום חמישי פ' שמיני, ז"ך ניסן

היום החלו לעבוד במרץ בהרחבת 770 ואף הרסו את הגדר שבפינת קינגסטון - איסטערן פארקווי.

בשעה 1 נסע כ"ק אד"ש למקוה. לפני כניסתו למכונית הביט על עבודות הבניה.

בשעה 2 נסע כ"ק אד"ש ל"אוהל" וחזר בשעה 7:55.

כעבור כמה דקות נכנס לתפילות מנחה וערבית,

בקדיש האחרון שלאחר מעריב פנה כ"ק אד"ש לריל"ג הודיע לו שתהיה שיחה.

אחר התפילה ניגש כ"ק אד"ש אל הסטנדר והתחיל לומר שאנו עומדים בשנת נפלאות אראנו או אראנו נפלאות והמעלה שבכאו"א מהלשונות, בכ"ז ניסן (בכ"פ במקום בניסן אמר בעומר) שהוא 3 כפול 3 כפול 3 וענינו ז"ך, ואח"כ כ"ח מלשון פח ואח"כ כ"ט שהוא שב"ק וער"ח ואח"כ ב' ימים ר"ח ואח"כ ב' אייר המשך בעמוד 3 <<<

פנינים מהתוועדות קודש

ה' ראוי ונכון שכל א' יענין בדברים שנאמרו בשנה שעברה, בפרט בשנה שעברה היתה באותה קביעות כשנה זו (א' וזכות תשס"ה)

בלימוד הרמב"ם, הכתוב בשפה ברורה ללא העלם והסתר של קושיות וכו' מודגש הענין ד"לכתחילה אריבער" ביחס ללימוד התורה וההוראה מזה לפועל - לפרסם בכל מקום אודות לימוד הרמב"ם ולהשתדל שכולם יצטרפו ללימוד זה התוועדות ש"פ אמור ה'תשד"מ - בקביעות ש. ז.

שיחה א':

אמיתית. הסוג הנעלה יותר - אלה השייכים ללימוד באופן של שקו"ט ופלפול - ילמדו ג' פרקים ליום לגירסא, וענין אחד מתוך השיעור ילמדו בהעמקה ופלפול.

בהמשך, ביאר הרבי את הפסוק "או לא אבוש..." שבפתיחת ספר "היד" ע"פ פשוטות, כיון שהביאור בשבת הקודמת הי' ע"פ פנימיות ולא שמו לב לביאור הפשוט.

אח"כ ביאר את הפסוק "משוך חסדך ליודעך..." שבפתיחת ספר ה"מדע" בפשוטות וע"פ פנימיות.

מאמר (כעין שיחה) ד"ה "רבי אומר איזו היא דרך ישרה כו'".

שיחה ג':

הרבי שאל בפרש"י (כב, כח) ובלקוטי לוי"צ וכן בפרקי אבות (פ"ב מ"ו).

בהמשך התעכב הרבי על ביאור ההלכה שבסוף פרק רביעי מהל' יסודי התורה, בה אמר הרמב"ם שעניני ארבעה פרקים אלו נקראים פרד"ס, ואין ראוי לטייל בפרדס אלא מי שנתמלא כריסו לחם ובשר - דהיינו האסור והמותר וכו'. ישנם כאלו המסלפים דברי הרמב"ם ורוצים להוכיח שאין לעסוק בענינים הקשורים עם ידיעת אלקות, עד שימלאו כריסם בש"ס ופוסקים, אך האמת שזהו היפך דברי הרמב"ם שפותח בענינים אלו את ספרו, לפני כל שאר עניני התורה! כוונת הרמב"ם

המשך בעמוד הבא <<<

הרבי פתח בהסברת הטעמים להתוועדות, שאיננה ע"ד הרגיל: תורת החסידות תובעת שינוי הרגילות ורק אז נקרא "עובד אלקים", לכן נקבעה ההתוועדות דוקא בשבת, הבאה לאחר ב' אייר - יום הולדתו של אדמו"ר מהר"ש בע"ש (והמיוחד בשנה זו - שבו מלאו מאה וחמישים שנה - ג' יובלות - להולדתו). נוסף לכך, לימוד הרמב"ם שהתחילו בו בשבוע זה, ראוי בפ"ע לקבוע עבורו התוועדות.

הרבי ענה גם על השאלה - מדוע התעוררו עתה לעשות "שטורעם" אודות לימוד הרמב"ם, הרי טעמי הדבר היו גם עד עתה, אלא שתמיד צריך להיות שינוי וחדוש, בפרט שהעולם במצב של "תרדמה" ואין דרך אחרת מלבד עשיית "שטורעם" ופרסום אודות ענין חדש שאינו רגיל. הרבי הוסיף שבללימוד הרמב"ם, הכתוב בשפה ברורה ללא העלם והסתר של קושיות וכו', מודגש הענין ד"לכתחילה אריבער" ביחס ללימוד התורה. ההוראה לפועל, לפרסם בכל מקום אודות לימוד הרמב"ם ולהשתדל שכולם יצטרפו ללימוד זה.

שיחה ב':

הסביר הרבי שיש עליו בלימוד ס' המצוות לגבי ספר "היד" בכך שמופיעים בו מקורות הדינים בש"ס. עליו זה מקבלים לומדי ספר "היד" מלומדי ס' המצוות, וכך נפעלת ביניהם אחדות

גם בהתוועדות של שבת זו הוסיף הרבי ודיבר בקאך מיוחד על התקנה החדשה

של לימוד יומי בספר "משנה תורה" להרמב"ם,
שהתחילו ללומדה בתחילת השבוע שחלף

יומן משלהי ימי ניסן ותחילת חודש אייר ה'תשד"מ - בקביעות ש.ז.

יום ג', כ"ט ניסן ער"ח אייר

הרבי נסע ל"אוהל".

יום ד', ל' ניסן, אדר"ח אייר

בצאתו מביהכנ"ס, לאחר קריה"ת, חילק הרבי (שלא כרגיל) מטבעות לצדקה לילדים. המתין עד שהכניסו את הכסף לקופה ואח"כ נכנס לחדרו.

יום ה' בדר"ח אייר

לקראת ההתוועדות השנתית של צעירי אגודת חב"ד שהתקיימה לאחר תפילת ערבית, ב' באייר, תפארת שבתפארת, יום ההולדת של כ"ק אדמו"ר מהר"ש נ"ע (ויום מלאת כ"ט שנה לייסוד צא"ח) כתבו לרבי את התכנית, והענינים שעליהם יושם דגש מיוחד. הרבי הוסיף:

"לכתחילה אריבער (הכרזה בשעתה - באופן דנתינת כח לדורות) אזכיר עה"צ".

את ההתוועדות שהתקיימה בביהמ"ד הגדול הנחה הר"י פרוס מאברכי הכולל. את הכינוס פתח ב"דבר מלכות" הר"מ מענטליק שי' ואחריו נאמו הרב חדקוב שי' וכן כמה מעסקני אנ"ש הממונים על מחלקות שונות בצא"ח.

יום ו' ב' אייר

הרבי נסע ל"אוהל" וחזר כשעה לפני כניסת השבת. כחצי שעה לאחר מכן יצא לבנין הספרי' וחזר כעבור מספר דקות (החל מחג הפסח עושה הרבי את השבתות בבנין הספרי', לשם גם הולך כחצי שעה (בערך) לאחר תפלת ערבית, בליל ש"ק, וכן, ברוב הפעמים, ביום ש"ק לאחר ההתוועדות).

ש"ק ג' אייר, פ' אמור

ב-1:30 - התוועדות.

ההתוועדות הסתיימה בשעה 5:30 בערך.

גם בהתוועדות של שבת זו הוסיף הרבי ודיבר בקאך מיוחד על התקנה החדשה של לימוד יומי בספר "משנה תורה" להרמב"ם, שהתחילו ללומדה בתחילת השבוע שחלף.

יום ב', ה' אייר

הרבי התפלל ערבית (בהשתתפות קהל מועט) בשעה 8:45 בערך בגעה"ת ואח"כ נסע לביתו (כבכל תעניות בה"ב).

יום ג', ו' אייר

לפני שנכנס הרבי לתפילת מנחה (בעת חלקות המטבעות לצדקה), ביקש יהודי ברכה לרפואת מישהו, והרבי ענה "ברכה והצלחה".

החל מחג הפסח עושה הרבי את השבתות בבנין הספרי', לשם גם הולך כחצי שעה (בערך) לאחר תפלת ערבית, בליל ש"ק, וכן, ברוב הפעמים, ביום ש"ק לאחר ההתוועדות

<< המשך מעמוד קודם - פנינים משיחות קודש

נוסחאות.

שיחה ד':

בתחילת השיחה תירץ את השאלות בפרש"י, בהערות על הזהר ובפרקי אבות.

בהמשך דיבר הרבי בשבחם של אלו שהשתתפו בתהלוכת אחרון של פסח, "באופן של זריזות", על אף הגשם שירד. הרבי סיים בהזכרת המבצעים.

התחיל לנגן "ווי וואַנט משיח נאָו" - ואח"כ הורה לחזן לנגן "יהי רצון... שיבנה ביהמ"ק". בעת השירה מחא כפיים במהירות.

ל"טויל" בפרדס - כלומר עיסוק באופן של התבוננות עמוקה עד לתענוג, אך לימוד ענינים אלו חובה היא, ובפרט הציווי לידע שיש שם מצוי ראשון שהוא - יסוד היסודות ועמוד החכמות.

בקשר לביאורים בדיוקי לשונות במנין המצוות, שדובר עליהם בקובצים, העיר הרבי שיש לוודא תחילה את נכונות הגירסא ע"פ השוואה עם כתבי יד. אמנם, אין זה ענינם של תלמידי ישיבה לבדוק ולהשוות כתבי יד ונוסף לכך דורש הדבר מומחיות ולכן כדאי שיבחרו אחד, מובחר שבחבורה שעוסק בענינים אלו, וכשתתעורר שאלה בנוגע לדיוק הלשון - יפנו אליו כדי לברר אם אין בזה שינויי

טעמו וראו

ש"פ אמור ה'תשד"מ

ב' אייר הוא יום הולדתו של אדמו"ר מהר"ש, שענינו המיוחד - "לכתחילה אריבער". כלומר, לא זו בלבד ששולל את התנהגה ד"אָרונטער", אלא שולל גם את ההנהגה ע"ד המיצוע, כי אם "אָריבער" דוקא, ובוה גופא - "לכתחילה אריבער".

וכמו כן ידוע שהנהגתו של אדמו"ר מהר"ש היתה "אָ בעל-שם" סקע הנהגה" (באופן מיוחד מאשר אצל שאר הרביים).

וענין זה קשור עם הענין ד"תפארת שבתפארת": . איתא בגמרא: "הגדולה זה מעשה בראשית כו" והתפארת זו מתן תורה". וזוהו מובן ש"תפארת" מורה על שלימות העבודה דקדושה שהרי השלימות דכל הענינים היא במתן תורה.

תפארת שבתפארת ולכתחילה אריבער.

וכל הנ"ל קשור עם הגאולה האמיתית והשלימה, ובפרט שיש כאן עשרה מישראל וכמה עשרות וא"כ הייתכן שמבלי הבט על כל העניינים לא פעלו ביאת משיח בכו"מ, ס'איז דאָך אַ דבר שאינו מובן כלל וכלל, אם היו עשרה אנשים רוצים באמת כבר משיח היה בא מזמן, וואָס איך קען טאָן אין דערויף וויס איך נישט וואָרום אַלץ וואָס איך האָב געטאָן איז להבל ולריק ס'איז גאָר נישט ארויס דערפון וכו', די איינציקע זאך וואָס איך קען נאָך יאָ טאן איז דאָס איבער געבן צו אַיך, טוט אַלץ וואָס איר קענט און זעט אַראָפּבריינגען משיח צדקנו תומ"י ממש, אין אורות דתוהו אָבער אין כלים דתיקון, ויה"ר שיהיו עשרה מישראל שיתעקשו באופן דכי עם קשה עורף הוא ונהי' אח"כ וסלחת לעונינו... ונחלתנו, און וואָס איך קען נאָך טאָן, איז צו מאַכן יעדערן אַ שליח לצדקה שמקרבת את הגאולה, ומכאן ולהבא טוט אַלץ וואָס איר קענט, ויה"ר אַז עם זאָלן זיין איינער, צווי, דריי וואָס וועלן אַן עצה געבין וואָס צו טאָן און ווי אַזוי צו טאָן, ועוד והוא העיקר שיפעלו שתהי' הגאולה האמיתית והשלימה בכו"מ תומ"י ממש ומתוך שמחה וטוב לבב.

הקהל שאג אמן בכל כוחו, והתחיל לצעוק עד מתי, עד מתי. אחר השיחה החל כ"ק אד"ש דולר לכאו"א, כשפניו חוורת

ורציניות מאד, הקהל שר ניגון עד מתי באנגלית (עד מתי, כמה צריך לחכות, אנו רוצים משיח עכשיו, ולא רוצים לחכות), בסיום הכריז ר"י פינסון, אשר מיד תתקיים אסיפת חסידים בדברים האמורים, כ"ק אד"ש יצא כשהוא מעודד שירת עד מתי.

אין לתאר ואין לשער איך היה נראה הקהל בשיחה ולאחריה, אך לאט לאט "איז מען צוריק געקומען צו זיך" והתיישבו לאסיפה, העלו הצעות רבות איך להחיש ולמהר ביאת משיח צדקנו בכו"מ, כמו"כ אמרו קאָפּ' צדי"ק, והעיקר שתומ"י ממש יבוא משיח צדקנו.

יום שישי פרשת שמיני, כ"ח ניסן

למנחה נכנס כ"ק אד"ש בשעה 25:3.

לקראת השבת הופיעה השיחה דאמול מוגה, מעובד ומסודר (אורות דתוהו בכלים דתיקון) ע"י ועד הנחות בלה"ק, מהשינויים בשיחה המוגה: כ"ז ניסן שהוא י"ב בעומר בנגד י"ב שבטים, כ"ח ניסן שהוא י"ג בעומר – גימ' 'אחד', אח"כ כ"ט ניסן שהוא י"ד לעומר כנגד הג' ידות, יד החזקה, יד רמה, יד הגדולה, אח"כ ט"ו לעומר המרמז על קיימא סיהרא באשלמותא, וכ"ז קשור עם הגאולה העתידה, וכן במקום "להבל ולריק" כתבו "לא הועיל", ונוצה להגאולה האמיתית והשלימה תומ"י ממש.

עשו כל אשר ביכלתכם להביא בפועל את משיח צדקנו!

ע"פ האמור לעיל ע"ד הדגשת ענין הגאולה (במיוחד) בזמן זה – מתעוררת תמיהה הכי גדולה: הייתכן שמבלי הבט על כל העניינים – עדיין לא פעלו ביאת משיח צדקנו בפועל ממש?! . . . דבר שאינו מובן כלל וכלל!

ותמיהה נוספת – שמתאספים עשרה (וכו"כ עשיריות) מישראל ביחד, ובזמן זכאי בנוגע להגאולה, ואעפ"כ, אינם מרעישים לפעול ביאת המשיח תיכף ומיד, ולא מופרך אצלם, רחמנא ליצלן, שמשיח לא יבוא בלילה זה, וגם מחר לא יבוא משיח צדקנו, וגם מתרתיים לא יבוא משיח צדקנו, רחמנא ליצלן ! !

גם כשצועקים "עד מתי" – ה"ז מפני הציווי כו', ואילו היו מתכוונים ומבקשים וצועקים באמת, בודאי שמשיח כבר הי' בא ! !

מה עוד יכולני לעשות כדי שכל בני"י ירעישו ויצעקו באמת ויפעלו להביא את המשיח בפועל, לאחרי שכל מה שנעשה עד עתה, לא הועיל, והראי', שנמצאים עדיין בגלות, ועוד ועיקר – בגלות פנימי בעניני עבודת השם.

הדבר היחידי שיכולני לעשות – למסור הענין אליכם: עשו כל אשר ביכלתכם – עניינים שהם באופן דאורות דתוהו, אבל, בכלים דתיקון – להביא בפועל את משיח צדקנו תיכף ומיד ממש!

ויה"ר שסוכ"ס ימצאו עשרה מישראל ש"יתעקשו", שהם מוכרחים לפעול אצל הקב"ה, ובודאי יפעלו אצל הקב"ה – כמ"ש "כי עם קשה עורף הוא (למעליותא, ולכן) וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו" – להביא בפועל את הגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש.

וכדי למהר ולזוז עוד יותר ע"י הפעולה שלי – אוסיף ואתן לכאו"א מכם שליחות-מצוה ליתן לצדקה, ו"גדולה צדקה שמקרבת את הגאולה".

ואני את שלי עשיתי, ומכאן ולהבא תעשו אתם כל אשר ביכלתכם.

ויה"ר שימצאו מכם אחד, שנים, שלשה, שיטכסו עצה מה לעשות וכיצד לעשות, ועוד והוא העיקר – שיפעלו שתהי' הגאולה האמיתית והשלימה בפועל ממש, תיכף ומיד ממש, ומתוך שמחה וטוב לבב.

מעמד ודא

ש"פ אמור ה'תשנ"א

לכאורה יכולים לשאול: מה פתאום התעוררו עכשיו לעשות "שטורעם" אודות לימוד הרמב"ם – "הערט זיך איין אידן" – צריכים ללמוד רמב"ם – הרי החיוב אודות לימוד כל הלכות התורה, גם הלכות שאינן צריכות למעשה (שזוהו העילוי שבלימוד ספר הרמב"ם), הרי זה פס"ד בתורה שלא נתחדש עתה, ובודאי ישנם כו"כ שלמדו רמב"ם עד עתה, וא"כ, מהו פשר ה"שטורעם" עכשיו שיש ללמוד רמב"ם...!?

והמענה לזה . . . מכיון שהעולם נמצא במצב של "תרדמה" – אין דרך אחרת מלבד עשיית "שטורעם" ו"ליאָרעם" ופרסום הכי גדול אודות ענין חדש שאינו רגיל . . . ולכן "מרעישים" . . . אודות לימוד הרמב"ם, מתוך תקוה שהתעוררות ורעש זה יבוא לידי מעשה בפועל ממש, אצל כאו"א מישראל בכל מקום שהוא.

ע"י העבודה לגלות את האל"ף ב"גולה" זה יביא מיד את הגאולה

ההוראה מכך בפשטות – בנוגע לפעולות שיהודים צריכים לעשות כדי למהר עוד יותר את הגאולה:

בנוסף לפעולות בחלקו בעולם, עד בכל העולם, לגלות כיצד הקב"ה הוא אלופו של עולם בעולם ובכל דבר בעולם, ובפרט ע"י שמנצלים את כל עניני העולם "לשם שמים" ול"דעהו", כך שכל דבר בעולם מגלה את "כבודו" של הקב"ה –

צריכה גם להיות הוספה מיוחדת באולפנא ולימוד התורה, ובמיוחד – בפנימיות התורה כפי שנתגלתה בתורת החסידות, באופן של הבנה והשגה, בחכמה בינה ודעת,

וגם – להשפיע על אחרים בסביבה, ע"י הפצת התורה והיהדות, והפצת המעיינות.

ויה"ר שע"י העבודה לסיים "להכניס" ולגלות את האל"ף ב"גולה" – זה יביא מיד את הגאולה, תיכף ומיד ממש...

ש"פ אמור ה'תנש"א

לקבל על עצמו לפעול לכל הפחות על יהודי אחד לקרבו לכ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ

ובנוגע לפועל – שהרי אצל כ"ק מו"ח אדמו"ר הי' העיקר העבודה בפועל – הצעתי שכאו"א יקבל על עצמו ב' דברים:

ענין הא' – בנוגע לעצמו, ובפרט לקבל על עצמו איזה ענין שעל ידו תתחזק התקשרותו לכ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ.

וענין הב' – בנוגע להזולת, לקבל על עצמו לפעול לכל הפחות על יהודי אחד, יהי' מי שיהי', בחור או אברך, לקרבו לכ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ ולדרכי החסידות, להיות מעמיק בדא"ח ועוסק בעבודת התפילה.

התחלת הפעולה דקירוב הזולת לכ"ק מו"ח אדמו"ר ולדרכי החסידות יכולה להיות בענינים שונים, כולל גם ע"י סיפור עניני מופתים וכדומה, אבל התכלית צ"ל לקרבו לדא"ח, שזהו ענינו העצמי, חי' יחידה, של הרבי, משא"כ עניני מופתים שאינם אלא ההתפשטות שלו.

ב' אייר ה'ש"ת

מענין וראו

ש"פ אמור ה'תשד"מ

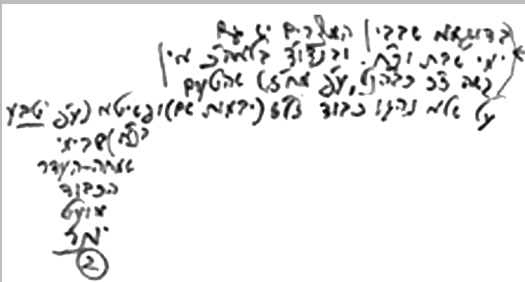
יה"ר שע"י היגיעה בלימוד ספרו של הרמב"ם... נוכח בקרוב ממש לקיום היעוד שבו מסיים וחותם הרמב"ם את ספרו: "ובאותו הזמן... כי מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים".

ויש לומר ש"הלכה" זו אינה בנוגע למעמד ומצב דלעתיד לבוא בלבד, כי אם גם "הלכה" בנוגע לזמן הווה, לפני ביאת משיח צדקנו:

עוד לפני ביאת משיח צדקנו – יש להשתדל ככל האפשרי שמוצב העולם יהי' באופן ד'מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים", והעצה לזה – ההוספה והריבוי בלימוד התורה, הן בנוגע לעצמו והן בנוגע להשפעה על הזולת.

כתב יד קודש

מענה כ"ק אדמו"ר על השאלה "איך אנו מסבירים שבתוך ימי הספירה באים גם ימי הפסח ושבווע אחד בחודש ניסן שהם בודאי ימי שמחה?"

פענוח הכתי"ק: בדוגמא שבבין המצרים יש גם ימי שבת ור"ח [=וראש חודש]. ובנדוד בלאה"כ [=ובנידון-דידן בלאו הכי] אין קשה כ"כ כבהנ"ל [=כל-כך כבהנזכר לעיל], ע"פ מאחז"ל [=על פי מאמר חז"ל] שהטעם על שלא נהגו כבוד זל"ז [=זה לזה] [יבמות שם] ופשיטא (ע"פ [=על-פי] טבע בנ"א [=בני אדם]) שבימי שמחה - העדר הכבוד מועט יותר

מטבעות "לכתחילה ארבער"

בב' אייר תנש"א נסע הרב קרינסקי עם הרבי לאהל, באמצע הדרך הרבי אמר להרחי"ק להכין מטבעות שתוכנם הוא ב' אייר ושהוא יחלקם בל"ג בעומר.

באמצע הנסיעה הרבי שאל – כאילו לעצמו – מה הקשר בין ב' אייר לל"ג בעומר?, הרחי"ק ענה מה ששמע פעם מהרבי שלי"ג בעומר וב' אייר הם 'הוד שבהוד' רק שזה כשמונים מפסח וזה כשמונים משבועות. 'מלמעלה למטה', 'מלמעלה למעלה'. הרבי הראה שביעות רצון מתשובתו, ואכן החלו להכין את המטבעות, הפעם ללא לחץ זמן.

הרבי הגיה את הנוסח שרצה שיהיה חרות במטבעות, והורה שהמטבעות יהיו בתוך כיס מיוחד, ועליו מודפס "ל"ג בעומר".

תיאור המטבע: צד א: ב"ה * תפארת שבתארת ה'תנש"א * ב' אייר * IYAR 2 5751 (=ב' אייר תנש"א) * LUBAVITCH WORLD HEADQUARTERS (=מרכז ליובאוויטש העולמי) * צד ב: און איך זאג לכתחילה אריבער * כ"ק אדמו"ר מוהר"ש נ"ע ב' אייר תקצ"ד – י"ג תשרי תרמ"ג * שנת הצדי"ק * שנת אראנו נפלאות.

המטבע הי' מונח בתוך שקית ניילון מהודקת לפיסת נייר שעליה הודפס "ל"ג בעומר ה'תנש"א".

שרותי המטבעות תחתונתו של אי' התמימים

